

Nr 286.

Av herr **Osberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 200,
med förslag till förordning angående skatt för hundar.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 200, med förslag till förordning angående skatt för hundar, vill jag även i år framhålla de synpunkter, som av mig jämte 4 av kammarens ledamöter i motion, nr 49, 1922 framfördes i andra kammaren. Själva huvudsyftet i här nämnda motion var, att den skada hunden åstadkommer bör gottgöras av de skattemedel, som av hundägare gäldas.

Skall detta kunna ske, bör landstingsområde och städer, som ej tillhöra landsting, var för sig utgöra beskattningsdistrikt och icke, som i propositionen föreslås, kommunerna. I den historik, som bifogas Kungl. Maj:ts proposition, framhålles bevillningsutskottets yttrande över fjolårets motion, att icke motionärerna anfört tillräckliga skäl för begränsning av den självbestämmningsrätt, som sedan gammalt på ifrågavarande område tillkomme kommunerna.

Skall ett hållbart ersättningssystem, i likhet med det i vissa av Amerikas Förenade stater, tillämpas, få icke beskattningsområdena vara för små, och anser jag våra landstingsområden samt de större städerna utgöra lämpliga beskattningsdistrikt.

Beträffande den kommunala självbestämmningsrätten torde man i detta fall icke behöva befara, att kommunernas rätt trädas för nära.

Förhållandet är ju, att en hel del utgifter, som förut vilat på kommunerna, numera övertagits av landstingen i syfte att utjämna skattebördan. Ingen torde med bärande motivering kunna påstå, att ett orätt förfarande skulle bli fallet, därest landstingen uppbure hundskattemedlen och av dessa i första hand täckte de bevisförda skador, som orsakats av hund, där icke sådan bevisföring kan leda till betalningsplikt av hundens ägare, samt att överblivna belopp av landstingen användas på sätt de själva besluta.

Vederbörande utskott torde vidtaga de ändringar i Kungl. Maj:ts lagförslag, som påfordras, därest denna min framställning bifalles.

Aberopande vad jag sålunda anfört och med hänvisning till den av mig vid fjolårets riksdag avlämnade motion hemställes vördsamt,

att riksdagen måtte vidtaga sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition, nr 200, till förslag om förordning angående skatt för hundar, att landstingsområde och de städer, som ej tillhöra landsting, var för sig skall utgöra beskattningsdistrikt, och att dessa skattemedel i första hand användas till täckande av bevisförda skador, som orsakats av hundar, där icke sådan bevisföring kan leda till betalningsplikt av hundens ägare, samt att överbilvna belopp av landstingen och de städer, som utgöra distrikt, användas på sätt de själva besluta.

Stockholm den 10 april 1923.

Oscar Osberg.

I motionens syfte instämma:

Axel Andersson.

Emil Gustafson.

Hugo Karlström,
Lummelunda.

Th. Gardell.